

Els horrors de Mengele

Mentre que la mort de Josef Mengele, «l'àngel de la mort» del camp d'extermini d'Auschwitz, és objecte de debat, la crueltat de les seues actuacions durant la Segona Guerra no ofereix dubtes. Hi ha documents que ho proven.

Hitler ho havia dit ben clar: si abans de la Primera Gran Guerra, o durant el conflicte, «s'hagués gasat d'una vegada dotze o quinze mil d'aquests podrits hebreus, com hagueren de suportar-ho en campanya

J. FRANQUET

marcava el camí. Seguint-lo es van fer els diversos programs i es construïren els camps d'extermini. El més gran, a Auschwitz, es féu en 1940 a l'Alta Silèsia, acabada de conquerir pel Reich. Al principi era només una vella caserna, però des del maig de 1941 es

Hyg.-bakt. Unters.-Stelle
der Waffen-SS, Südost

Auschwitz, 20. Juni 1944.

Anliegend wird übersandt: **(12-jähriges Kind)**

Material: **Kopf einer Leiche** entnommen am

zu untersuchen an: **Histologische Schnitte**

Name, Vorname: **siehe Anlogo**

Dienstgrad, Einheit: **siehe Anlogo**

Klinische Diagnose:

Anschrift der einsendenden Dienststelle: **H.-Krankenbau
Zigeunerlager Auschwitz II, B II e**

Bemerkungen: **Der 1. Lagerarzt
K.L. Auschwitz II**

Mengele

Fitxa del camp d'Auschwitz, signada per Mengele. Objecte: el cap d'un xiquet

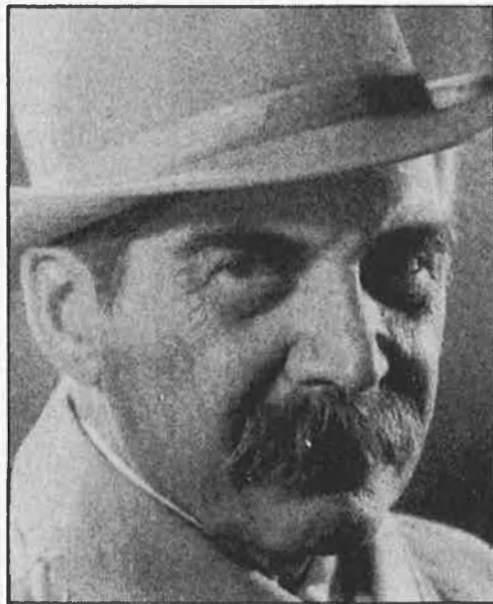
pendents d'Auschwitz. En aquest complex, sobre terrenys confiscats, s'instal·là també estacions experimentals i autèntiques po-

claus de les races «inferiors». El mostrarri era amplíssim. N'hi havia de totes les edats, dels dos sexes. I hi havia bessons. O els buscaven on fos, si calia, perquè els bessons tenien un interès especial per a Mengele. Com els nans i totes aquelles persones que presentaven alguna particularitat genètica interessant per al metge nazi.

El cap dels metges d'aquesta ideologia, Gerhard Wagner, ja ho havia justificat al Congrés del Partit Nacionalsocialista de 1935: «el nacionalsocialisme reconeix la desigualtat del homes desitjada per Déu i per la naturalesa com a fonament de tota la vida civil, i n'extrau les conseqüències».

Des del punt de vista biològic, aquestes conseqüències consisteixen en la lluita contra la degeneració dins d'un poble, a través de la promoció conscient de les parts capaces i sanes enfront de les invàlides, i del rebuig de la mescla racial, excloent tota influència de les races estrangeres».

Aquesta doctrina tingué milers de seguidors a Alemanya i altres països europeus, ocupats o aliats dels alemanys. La derrota de 1945 va significar per a

Dos retrats de Mengele, entre 1936 i els darrers anys a Llatinoamèrica

centenars de milers dels nostres millors productors de totes les classes socials i de totes les professions. Més encara: si s'hagués eliminat a temps dotze mil d'aquests canalles, s'hauria potser salvat la vida d'un milió d'alemanys valuosos i honorats».

I *Mein Kampf* (La meua lluita), que recollia en 1925-28 l'ideari hitleria,

transformà en una enorme base per a replegar més de 100.000 dissortats (200.000 segons els plans del constructor i comandant del camp, Rudolf Höss), per a matar-los o per a fer-los treballar, forçats, per a algunes grans empreses industrials.

La d'Auschwitz era la factoria Buna de la IG-Farben. Hi hagué trenta-nou camps de treball de-

blacions (la de Birkenau tenia 100.000 «habitants», inclosos dones i xiquets) destinades a l'extermini. A la «solució final» anunciada per Hitler.

I fou a Auschwitz on Josef Mengele, un metge fanatitzat per les idees de la suposada superioritat de la raça ària, va tenir espai obert per a l'experimentació sobre éssers vius. No rates, ni gossos: simples es-

/ Arxiu

Pocs foren els supervivents. Aquests en foren alguns, del camp de Bergen-Belsen, quan van ser-ne alliberats (1945)

molts d'ells la dispersió arreu del món.

Metge i botxi

Josef Mengele va néixer el 16 de març de 1911, a Günzburg, una ciutat alemanya a la vora del riu Donau, situada entre Stuttgart i Munic, a uns 150 quilòmetres al sud de Nuremberg, després escenari de les grans concentracions del partit nazi i, acabada la guerra, dels cèlebres judicis aliats contra els criminals de guerra d'aquell partit.

D'acord amb la fitxa que ell mateix elaborà per a ingressar en les SS (Esquadres de Protecció), estudià, a més de medicina, antropologia i zoologia a les universitats de Viena i Munic.

Entre setembre i desembre de 1931, Mengele treballà a la Clínica Universitària de Leipzig i a l'Institut de la Purificació Genètica de Frankfurt.

Formà part de distints moviments juvenils d'extrema dreta. Als 24 anys ingressà en les SA (Seccions

Document

Sumari de l'horror

I. Seleccions de rampa:

En arribar els transports de la RSHA (Central de Seguretat del Reich) al camp de concentració d'Auschwitz (Mengele) seleccionava en la rampa, juntament amb altres membres de la directiva de la SS del camp i amb metges de la SS, infants, vells, ancians, malalts, impeditos, dèbils i embarassades, com a no capaços de treballar; d'aquesta manera els destinava a l'atroç mort per asfíxia mitjançant vapors d'àcid cianhídric en les cambres de gas del camp d'extermini. A més d'això, vigilava les cambres de gas en el moment en què els sanitaris de la SS tiraven el preparat d'àcid cianhídric granulat, Zykon B, per les tubuladures a les habitacions on esperaven apinyades les persones destinades a la mort, i fins i tot ell mateix hi tirava el preparat.

De maig de 1943 a novembre de 1944 va repetir aquesta acció com a mínim 74 vegades. No es pot calcular ni aproximadament el nombre de seleccions dirigides per ell ni el de les persones destinades a morir.

II. Seleccions de camp:

Com a metge de la SS en el camp, va participar almenys en 31 casos de manera activa i decisiva en les seleccions de camp que es duïen a terme en l'edifici dels reclusos malalts.

Ací els seleccionats eren els reclusos que havien esdevingut incapaços de treballar dins el camp a causa de fam, mancances, explotació en el treball, malalties, epidèmies, mals tractes o per altres raons; havien de morir mitjançant injeccions o afusellats, o també per asfíxia dels vapors d'àcid cianhídric en les cambres de gas. Així és com es feia lloc en el camp per a reclusos amb força per a treballar.

El nombre i les proporcions de les seleccions que Mengele practicava en el camp amb grups de malalts no es pot determinar, per ser «quotidianes» i «uniformes»; tampoc no és possible de saber el nombre de les víctimes.

En molts casos, sembla que matava personalment, amb el pretext i l'aparença d'un tractament mèdic, injectant fenol, benzina, evipan, cloroform o aire en la circulació de la sang, preferiblement en el ventriclè cardíac; en altres casos ordenava, i vigilava, els sanitaris de la SS.

III. Experiments mèdics:

Per ambició i aspiració personal empenia experiments mèdics amb reclusos vius, a fi de publicar-los. Per les disposicions experimentals es proposava la mort dels reclusos; si més no, acceptava i n'aprojava la mort, ja que tenia suficients coneixements de me-

dicina. És difícil d'esbrinar quants reclusos moriren d'aquesta manera.

1. Investigació de bessons:

Segons els resultats de la instrucció de l'expedient, la investigació de bessons ocupava un espai important d'entre els pseudo-experiments de l'acusat. El règim nacionalsocialista tenia un interès especial en la perfilació d'aquesta matèria, particularment amb vista a la multiplicació de la natalitat pel mitjà de la possibilitat de manipulació mèdica. A més d'investigacions estadístiques i mesura dels cossos, solien practicar-se injeccions, puncions de la medulla espinal, intervencions quirúrgiques i experiments de sang; no hi havia raons, sota un punt de vista de metge, que haguessen indicat tal procediment i tampoc no era perceptible quins resultats se n'havien d'obtenir. Es realitzaven, repetidament, permutes de sang entre una parella de bessons. És impossible determinar, ni aproximadament, amb quants bessons i trigèmens va arribar a experimentar l'acusat; tampoc no es sap quants en van morir a causa d'aquests experiments. Duen que de vegades hi havia a disposició de Mengele unes 200 parelles de bessons, només de sexe masculí.

Hi ha indicis que aquest

tipus d'experiment tenia lloc en el bloc d'experimentació número 10 del camp originari d'Auschwitz, però també en altres llocs i seccions, principalment en un dels crematoris.

an den Gaskammern zugewandt. Auf diese Weise wurde im Lager Platz für arbeitsfähige Häftlinge geschaffen.

Sagen ihrer "Billigkeit" und "Gleichberechtigung" indem sich Anwalt und Befehl der von Mengele durchgeführten Experimente und Versuchsleistungen nicht wenig sicher betätigten, war die Anzahl der toten getesteten Personen.

In einer Vielzahl von Fällen soll er unter dem Vorwand und Ansehen einer Heilbehandlung (zogenartig durch Injektionen von Phenol, Borax, Equisetum, etc.) in den Gaskammern, vorangeworfen an die Verzeimung, getötet haben, was die Tötung durch SS-Sanitätsangehörige betrafen und überleben haben.

III. Medizinische Versuche.

Aus Ehrgeiz und persönlichen Karriereambitionen für wissenschaftliche Veröffentlichungen hat er an lebenden Häftlingen medizinische Versuche vorgenommen. Dabei hat er nach der Art der Versuchsanordnung den Tod der Häftlinge beabsichtigt, manchmal aber aufgrund seiner witzigen Mässen den Tod billigend in Kauf genommen. Es soll sich auch noch feststellen, wie viele Häftlinge auf diese Weise getötet wurden.

I. Zwillingsforschung:

Einen breiten Raum unter den Pseudoversuchen des Angeklagten Josef Mengele nahm auch die Zwillingsforschung ein. Eine Zwillingsforschung an diesem Ort ist in bestandenem Interesse des damaligen nationalsozialistischen Regimes, insbesondere im Hinblick auf eine angestrebte vermehrte Geburtenaufzucht durch eine rein medizinische Körperzuchtbarkeit der Steigerung von Zwillingsgeburten, Neben statistischen Untersuchungen und Körpervermessungen wurden an den Zwillingspaaren Injektionen, Rückenmarkspunktionen, operative Eingriffe und Lichttherapien vorgenommen, ohne daß diese medizinisch begründet gewesen wären und ohne daß

f) bessons hongaresos amb els quals l'acusat havia realitzat intervencions quirúrgiques en el cap,

g) pel mes de setembre de 1944 una dona d'uns 30 anys, després d'una injecció de càmorfora,

h) pel mes de setembre de 1944 una dona d'uns 30 anys de Szombatheley; la seua germana bessona sembla que igualment fou morta per Mengele, o per ordre d'ell, a fi de practicar-ne una autòpsia simultània,

i) l'any 1944 germanes hongareses d'uns 30 anys, després d'haver rebut injeccions d'una assistent, la qual obeeia instruccions de Mengele.

j) al setembre de 1944 Edith S., d'una injecció intravenosa,

k) en la tardor de 1944 una parella d'hongaresos, bessons infants la mare dels quals es trobava igualment al camp.

B. A causa de transfusions de sang moriren, suposadament:

a) una parella femella de bessons d'Hongria d'uns 35-40 anys,

b) una parella de bessons masculina,

c) una dona deportada de Beregszas;

es creu també que d) van morir bessons a causa de debilitat per una extracció de sang excessiva.

C. A fi de practicar autòpsies, s'acusa Mengele d'haver donat mort personalment o per ordre seua:

a) aproximadament 100 infants, per trets a la nuca en l'estiu de 1944,

b) al juliol de 1944, un grup d'uns 40 infants, els quals foren portats per ell

en cotxe al crematori, a fi de practicar-ne l'autòpsia,

c) una parella de bessons del camp B II e, gitans, que va matar ell mateix per a realitzar-ne l'autòpsia,

d) una parella de nadrissons nascuts al camp, que va matar amb injeccions,

e) una parella de bessons de mare francesa,

f) un trigemin procedent de la Munkacs, d'un any, més o menys, el qual sembla haver estat dissecat viu, després de ser narcotitzat,

g) els bessons Heinz i Dieter Sch., d'uns 16 anys,

h) al juliol de 1944, una parella de bessons hongaresos (de sis i set anys); es diu que l'acusat els va matar al costat del laboratori per trets a la nuca, des de la distància d'uns 2-3 metres, i que a continuació els va dissecar personalment,

i) en un altre cas, després de morir un bessó de pulmonia, sembla que va matar el bessó sa per tal de practicar-ne una autòpsia comparativa; segons sembla, en general, en cas de mort natural d'un dels bessons també era mort l'altre per tal de comparar experiències.

D. Finalment, hi ha indicis que l'acusat seleccionava els bessons de sèries d'experimentació finalitzades, els quals no destinava a autòpsies, i sí a morir en les cambres de gas, o per injeccions o afusellats;

a) al estiu de 1944 moriren 14 bessons, a mans de l'acusat, a causa d'injeccions d'epivan i clorofom,

b) van ser afusellats, a l'agost de 1944, 33 bessons, davant els forns del crematori.

d'Assalt) i tres anys després ja era candidat per a entrar al Partit Nacional-socialista.

Per voluntat pròpia, i després d'haver estat en combat, va servir durant la Segona Guerra Mundial (1939-45) com a metge del camp d'extermini d'Auschwitz/Birkenau. Allà s'interessà especialment per ex-

Entrar en un camp d'extermini era un passaport per a la mort

periments d'investigació genètica i pels fenòmens dels nans i els bessons. Amb ells practicà tota mena d'experiments, com ara transfusions de sang, injeccions de diversos virus, disseccions comparades, esterilització, etc. Moltes d'aquestes investigacions van ser realitzades amb el propòsit de «purificar la raça ària» i liquidar «races inferiors», especialment la jueva i la gitana.

En aquest reportatge EL TEMPS publica, com a document, el sumari de Mengele, elaborat per l'Oficina del Fiscal de l'Audiència Regional de Frankfurt.

Una de les pàgines del sumari de l'Audiència regional de Frankfurt

A. Suposadament van morir, entre altres, a causa d'intervencions físiques practicades per l'acusat personalment o per ordre d'ell:

a) en l'estiu de 1944 es calcula que més de 100 persones, entre les quals hi havia Gabor F.,

b) dues cosines de la testimoni C.,

c) a començament de juliol de 1944, el fill, i a mitjan juliol de 1944, la filla de la testimoni Sch., amb els quals l'acusat havia realitzat experiments de sang,

d) els fills de 7 anys de la testimoni Gz., amb 14 parelles de bessons més,

e) una filla de la testimoni R.,